

# Sumarkoma

Álfhildur Sigurðardóttir

Örn Friðriksson

Nú vakn - ar allt úr vetr-ar - dró - ma, er vík - ur fönn-in burt af hlíð og grund þá

ár og foss-ar fara' að hljóm-a, og fagr - ar næt-ur gleðj-a lund. Í

loft - i heyr-ist ló - u - klið - ur. Nú lifn - a blóm um græn-an svörð, er

sól - in geisl-um sá-ir nið - ur og send - ir vor um Ey - ja - fjörð.

Tileinkað Margréti Ragnarsdóttur